

Kamperen aan de zee

In het begin van de jaren dertig was het zeldzaam als men eens een paar kampeers aan onze kust ontmoette. Het waren dan meestal jongeren, zoals scouts die er hun tenten opsloegen.

Waarom zou de gewone mens immers kampeermateriaal kopen? Hij kon er toch bijna geen gebruik van maken want men had toen nog zeer weinig vakantie. Maar met de opkomst van het algemeen „betaald verlof“ vooral na 1935 kwam er een kentering. Het sociaal toerisme kreeg een zweepslag. Vakantiehuizen zoals het 8-Urenhuis en het Tramhuis werden in die jaren opgetrokken, maar ook zag men her en der langs de duinen tenten die door vakantiegangers (meestal per fiets naar de kust afgezaakt) waren opgeslagen.

Vooral Bredene trok de meeste kampeers aan. Ze voelden zich dicht bij zee, want er waren daar geen huizen langs de zee gebouwd.

Vlug hadden een paar landbouwers door dat er daar iets mee te verdienen viel. Ze lieten de kampeers gratis op hun weide staan, want ze verkochten eieren, boter, groenten en aardappelen aan die eerste kampeers.

Doch de wildgroei werd groot. De kampeers eisten steeds meer comfort en toen de boeren geld durfden vragen om een min of meer langere tijd in de weide te staan, trokken hele groepen, die intussen al aan hun eerste wagentje toe waren, de duinen in.

Daartegen werd opgetreden, omdat de duinen teveel beschadigd werden en ook omdat de eerste kampeerterreinitbaters voor hun boterham vreesden.

Doch ook in de kampingsterreinen, die overal in Bredene verschenen, was er soms een echte wildgroei en met de hygiëne werd een loopje genomen.

Alles moest met de tijd gereglementeerd worden, wat dan ook veel lokale discussies, ook op politiek vlak, in onze kustgemeenten met zich meebracht.

Feit is dat Bredene de kampeer-gemeente nummer 1 van een kust geweest is en nog steeds gebleven is.

De geschiedenis van het kamperen aan zee is in feite ook een stukje folklore en toerisme-geschiedenis tegelijkertijd.

Omer Vilain

Tenten in de duinen van Bredene. Men reed toen al meer en meer met wagens de duinen in. Op de achtergrond ziet men Bredene-aan-zee. De kustbaan is nog niet ontdekt. (Circa 1937)

Een echt tentendorpje in Bredene. Het was één van de eerste kampeerterreinen. Er was al een waterpomp en de soepventer uit Oostende kwam er dagelijks soep per liter leveren. Het was het terrein van weduwe Geldhof. (Circa 1950)

De tenten hebben al plaatsgemaakt voor de eerste kampeerhuisjes die men meestel per maand kon huren. Hier en oud zichtje op kampeerterrein nummer 17 van De Coster. (Circa 1958)